

[Pia Larsen]

Alligevel vil jeg gerne kort kommentere et par af beslutningsforslagets elementer, som jeg i øvrigt mener vi bør drøfte nærmere i Erhvervsudvalget. For det første undrer det mig, at forslagsstillerne overhovedet finder anledning til at differentiere enkeltvirksomheders udviklingsprojekter fra dels samarbejdende private virksomheders, dels private og offentlige virksomheders samarbejde, når der skal tages stilling til, hvordan fondens midler skal anvendes. Det kan efter Venstres opfattelse aldrig blive kriteriet. Kriteriet må altid være projektets art og omfang, som er indeholdt i forslaget om Dansk Erhvervsudviklingsfond.

Dernæst undrer det mig, at man sætter spørgsmålstegn ved de private virksomheders evne til at råde over en engageret og kvalificeret ledelse. Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne, at det stiller store krav til ledelsens evne til at træffe hurtige og vigtige beslutninger vedrørende valg af teknologi, finansiering, markeder og kunder m.v. Det er jeg helt enig i, men jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at det offentlige skulle være bedre til at stille denne ledelseskapacitet til rådighed end de private virksomheder.

Jeg har absolut tillid til, at de fleste virksomhedsledere er tilstrækkelig kvalificerede til at kunne løse sådanne opgaver, og det, de eventuelt måtte mangle i akademiske kvalifikationer – hvis det er det, forslagsstillerne mener – har de så meget mere af i engagement og i det at brænde for sagen.

I Venstre ønsker vi ikke, at udefra kommende ledelsesrådgivning skal pådømmes virksomhederne. Vi ønsker, at de selv specifikt skal give udtryk for, når de har behov for ekstern rådgivning. Hvis det er tilfældet, er der masser af muligheder for at hyre private konsulentfirmaer, revisorer og lignende. Pådømmet eller tvungen ledelsesrådgivning skal ikke være en betingelse for at opnå støtte til udviklingsprojekter.

Som sagt mener jeg, at vi bør diskutere disse elementer i Erhvervsudvalget i forbindelse med regeringens forslag til Dansk Erhvervsudviklingsfond. Venstre afviser beslutningsforslag nr. B 25 som et selvstændigt forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Der sker da fremskridt herinde, det er såmænd ikke så længe siden, jeg mindes at have

hørt både industriministeren og fru Pia Larsen afvise forslag af denne art her, men nu er tonen altså ændret.

Fra vores side kan jeg kun sige, at det i næsten alle detaljer er i overensstemmelse med, hvad vi tidligere har foreslået, og hvad vi støtter. Jeg vil da aldeles ikke beskyldte Socialdemokratiet for afskrift – det har de en uvane med, når det er SF-forslag, der behandles – jeg vil bare konstatere, at der åbenbart er meget stor parallel tænkning.

Sammenholdt med regeringens forslag til en erhvervsudviklingsfond, der jo i sig selv er en meget stor indrømmelse fra regeringens side, som jeg gerne vil kvittere for her, er Socialdemokratiets forslag på en række punkter bedre. Jeg vil især nævne, at udviklingskontrakter mellem virksomheder, offentlige myndigheder og institutioner ikke så tit nævnes. Det synes jeg er centralt. Jeg vil nævne, at der foreslås en bedre administration med en integration i det nuværende erhvervsfremmesystem. Det synes jeg også er en klar fordel. Og så vil jeg da endelig nævne, at der er en mere sober finansiering, idet det står direkte på finansloven, mens regeringen jo som sædvanlig forsøger at bruge kreativ bogføring for at fastholde en illusion om, at man fastholder udgiftsloftet.

Efter denne ros er jeg nødt til at komme lidt malurt i bægeret. Det drejer sig selvfølgelig om det sidste punkt, for vi ved jo alle sammen, at der er sluttet et finanslovforlig, og at det har nogen betydning for dette forslag. Umiddelbart betyder det, at når det drejer sig om finansieringen, er det regeringens kreative bogføringsmodel, der bruges. Jeg forstod på hr. Frank Jensens indlæg, at også på det andet punkt er der sket en ændring. Nu er det nemlig aftalt, at den fond, der kommer, både skal kunne finansiere udvikling og markedsføring.

Det, der så står tilbage at spørge om, er for det første: Hvor meget står åbent i dag, og hvor meget er der allerede aftalt med forligspartierne? Og for det andet: Hvem er omfattet i den drøftelse, der skal foregå? Er det alle Folketingets partier, eller er det kun finanslovspartierne? Disse to spørgsmål vil jeg gerne have svar på.

Endelig er der en mangel, jeg gerne vil påpege. I forbindelse med udviklingskontrakter burde det præciseres, at de ikke kun kan udbydes i forbindelse med offentlige indkøb – det